

USNESENÍ

(anonymizovaný opis)

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 14.12.2023 v Českých Budějovicích v trestní věci obžalovaného [Jméno zainteresované osoby 0/0][Datum narození zainteresované osoby 0/0][Adresa zainteresované osoby 0/0], pro zločin pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1,2 tr. zákoníku a přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a), d) tr. zákoníku, o jeho odvolání proti rozsudku Okresního soudu v Českých Budějovicích [Anonymizováno],

takto:

Podle § 256 tr. řádu se odvolání obžalovaného zamítá.

Odůvodnění:

[illegible]

2. Proti tomuto rozsudku podal řádně a včas odvolání obžalovaný. Rozsudek napadl v celém rozsahu. Okresnímu soudu vytkl chybné hodnocení provedených důkazů vyústějící v nesprávné zjištění skutkového stavu.

[Anonymizovaný odstavec]

[Anonymizovaný odstavec]

[Anonymizovaný odstavec]

6. Okresní soud také nesprávně interpretoval odvolatelovu výpověď v přípravném řízení, v níž zmiňoval, že to, co je popsáno v usnesení o zahájení trestního stíhání, pro něho není tabu. Tímto vyjádřením obžalovaný nečinil žádné doznání a smysl jeho vyjádření spočíval v tom, že obžalovaný nevnímá [Anonymizováno] [Anonymizováno], [Anonymizováno] [Anonymizováno] [Anonymizováno] [Anonymizováno] [podezřelý výraz], [Anonymizováno] [Anonymizováno] [Anonymizováno] [Anonymizováno] [Anonymizováno] [Anonymizováno], [Anonymizováno]. [Anonymizováno], [Anonymizováno] [Anonymizováno] [Anonymizováno][Anonymizováno][Anonymizováno] [Anonymizováno] [Anonymizováno] [Anonymizováno] [Anonymizováno] [Anonymizováno] [Anonymizováno].

7. Obžalovaný upozornil na závěry [Anonymizováno] z nichž vyplynulo, že obecně i specificky nevěrohodné je každé dítě ve věku poškozené. Znalkyně též zmínila, že [Anonymizováno] [Anonymizováno] [Anonymizováno] [Anonymizováno] [Anonymizováno] [Anonymizováno], převzít tento vjem a referovat o něm dále matce a na policii. [jméno FO] [Anonymizováno]

[Anonymizováno][Anonymizováno][Anonymizováno][Anonymizováno][Anonymizováno]
 [Anonymizováno] [Anonymizováno] [Anonymizováno] [Anonymizováno], [Anonymizováno]
 [Anonymizováno] [Anonymizováno] [Anonymizováno] [Anonymizováno] [Anonymizováno]
 [podezřelý výraz]. [Anonymizováno] [Anonymizováno] [Anonymizováno] [Anonymizováno],
 [Anonymizováno] Zdrojem informací pro [jméno FO] [Anonymizováno] Nelze proto vyloučit, že
 informace získané [Anonymizováno] [Anonymizováno] [Anonymizováno] [Anonymizováno]
 [Anonymizováno] [jméno FO] [Anonymizováno] [Anonymizováno] [Anonymizováno]
 [Anonymizováno].

[Anonymizovaný odstavec]

[Anonymizovaný odstavec]

[Anonymizovaný odstavec]

11. Obžalovaný navrhl, aby krajský soud napadený rozsudek zrušil a zprostil jej obžaloby.

12. Podle § 254 odst. 1 tr. řádu, nezamítne-li nebo neodmítne-li odvolací soud odvolání podle § 253 tr. řádu, přezkoumá zákonnost a odůvodněnost jen těch oddělitelných výroků rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. K vadám, které nejsou odvoláním vytýkány, odvolací soud přihlíží, jen pokud mají vliv na správnost výroků, proti nimž bylo podáno odvolání. Podle § 254 odst. 2 tr. řádu, mají-li však vytýkané vady svůj původ v jiném výroku než v tom, proti němuž bylo podáno odvolání, přezkoumá odvolací soud i správnost takového výroku, na který v odvolání napadený výrok navazuje, jestliže oprávněná osoba proti němu mohla podat odvolání. Podle § 254 odst. 3 tr. řádu, jestliže oprávněná osoba podá odvolání proti výroku o vině, přezkoumá odvolací soud v návaznosti na vytýkané vady vždy i výrok o trestu, jakož i další výroky, které mají ve výroku o vině svůj podklad, bez ohledu na to, zda bylo i proti těmto výrokům podáno odvolání.

13. Ve smyslu citovaných zákonných ustanovení přezkoumal krajský soud k odvolání obžalovaného napadený rozsudek v celém rozsahu stejně jako řízení předcházející napadenému rozsudku a dospěl k závěru, že odvolání důvodné není.

14. Řízení předcházející napadenému rozsudku netrpělo žádnými vadami, které by vedly k tomu, že rozsudek by nemohl obstát a musel by být bez dalšího zrušen. Okresní soud konal řádně a při zachování veškerých zákonných lhůt hlavní líčení, v němž obžalovanému poskytl dostatečný prostor k uplatnění obhajoby, a i v ostatních směrech plně šetřil jeho práva.

15. Byť to obžalovaný více než korektně za procesní vadu neoznačuje, je třeba přičinit poznámku k jeho steskům nad genderovou nevyvážeností přípravného a nalézacího řízení. Nutno připustit, že v poslední době se lze v některých společenských kruzích setkávat s avantgardními úvahami o mnohosti rozličných pohlaví. Z toho jsou druhdy odvíjeny více než smělé konstrukce o potřebě jejich absolutní rovnosti, což je v reálném světě odvíjejícím se především z diverzity výhod a nevýhod požadavek těžko naplnitelný. Ze somatického hlediska vycházejícího z miliony let trvající evoluce je však nadále biologickou skutečností, že v podkmenu obratlovců panuje pohlavní binarita, v níž sameček bývá zpravidla fyzicky disponovanější než samička. To platí i u lidského druhu, v důsledku čehož je pravděpodobnější, že obětí silových interakcí mezi těmito dvěma pohlavími bude zpravidla žena a agresorem muž. V zájmu šetření práv obětí protiprávních jednání je proto v moderních justičních systémech obvyklé, že sexuálně motivované či intimitu zasahující trestné činy většinou vyšetřují nikoliv policisté (muži), ale policistky, u nichž je důvodně očekávatelné, že pravděpodobná oběť (žena) jim bude ochotna svědit se, zatímco v případě výpovědi před policistou – mužem, se může pravděpodobná oběť stydět, bát či být zmítána jinými emocemi, které znesnadňují poskytnutí informací.

16. Je proto logické a legitimní, že v projednávaná trestná činnost byla vyšetřována policistkou a následně řešena státní zástupkyní. V průběhu trestního řízení mohou totiž připadat v úvahu

procesní úkony, u nichž musí figurovat i ve vztahu k pravděpodobné oběti státní zástupce, a v takových případech je obdobně vhodné a spravedlivě požadovatelné, aby tento procesní post zastávala žena a nikoliv muž. To z též důvodů, jaké jsou shora zmíněny u vyšetřování kauz dotýkajících se intimity policistkami a nikoliv policisty. V případě obsazení soudu je pak právní řád nastaven tak, že určuje pevná pravidla pro přidělení věci zákonnému soudci a nelze tedy uvažovat o tom, že by v konkrétní kauze mohlo být obsazení soudu ovlivňováno jejím charakterem posuzovaným optikou genderových, rasových, náboženských, politických, sexuálně orientovaných či jiných aspektů.

17. Okresní soud v hlavním líčení provedl též procesně řádným způsobem veškeré důkazy potřebné ke zjištění skutkového stavu bez důvodných pochybností v rozsahu nutném pro své rozhodnutí. Ani v tomto ohledu ostatně odvolatel žádné výhrady nevznáší.

18. Jeho odvolací námitky míří do hodnotících úvah prvostupňového soudu a představují toliko polemiku s ním. Okresní soud však logicky, přesvědčivě a srozumitelně vyložil, jak a proč nazírá na věrohodnost jednotlivých důkazů a nabízených skutkových verzí. Jeho úvahy jsou v tomto směru v podstatě vyčerpávající a neopomíjející žádný aspekt významný pro posouzení věrohodnosti provedených důkazů.

19. V obecné rovině je nutno zdůraznit, že oprávnění odvolacího soudu v rámci přezkumu hodnotících úvah soudu prvního stupně nejsou bezbřehá. Důkazy totiž primárně hodnotí prvostupňový soud, který je provedl a má tak k jejich hodnocení nejlepší předpoklady. Odvolací soud může v rámci přezkumu hodnotících úvah zohledňovat pouze to, zda v linii jejich logiky neexistují nějaké trhliny, popř. aspekty, které prvostupňový nevzal v potaz, či se s nimi dostatečně nevypořádal. Pokud se však úvahy prvostupňového soudu vypořádávají se všemi významnými okolnostmi a neopomíjejí žádný aspekt důkazů, jak jednotlivě, tak v jejich vzájemném souhrnu, pak odvolací soud není povolán k tomu, aby prvostupňovému soudu vytýkal jeho hodnotící úvahy jen proto, že sám by třeba mohl na některý aspekt důkazu nahlížet jinak. Zjednodušeně řečeno – tam, kde logické a vyčerpávající úvahy vyústí v určité hodnocení důkazu prvostupňovým soudem nemají logickou proluku, tak odvolací soud nemá prostor pro to, aby takové hodnocení důkazů pokládal za vadné. A to ani tehdy, pokud by třeba sám mohl na důkazy nahlížet jinak.

20. V projednávaném případě však shora popsáný princip aplikován být nemusel, neboť krajský soud hodnotící úvahy prvostupňového soudu pokládá nejen za logické a vyčerpávající, ale ztotožňuje se s nimi i z obsahového či materiálního hlediska. S poukazem na odvolací námitky obžalovaného lze nad rámec odůvodnění napadeného rozsudku dodat snad jen následující.

[Anonymizovaný odstavec]

22. Totéž platí i pokud jde o údiv prvostupňového soudu nad tím, že obžalovaný se v přípravném řízení vyjádřil tak, že to, co je popsáno v usnesení o zahájení trestního stíhání, nepovažuje za tabu. Okresní soud netvrdí, že obžalovaný by se tímto svým vyjádřením doznal k stíhanému jednání. Má toliko za zarážející, že edukaci i) [Anonymizováno], ii) [Anonymizováno][Anonymizováno], iii) [Anonymizováno] [Anonymizováno] a iv) [Anonymizováno] (to vše uvedeno v usnesení o zahájení trestního stíhání, k němuž se obžalovaný takto vyjadřoval), nemá obžalovaný za tabu. Okresní soud tedy vnímal, že obžalovaný tyto [Anonymizováno] popřel, ale podivil se nad tím, že u nich u obžalovaného schází jejich tabuizace. Obdobný údiv okresního soudu dopadá i na nevědomost či nejistotu obžalovaného o tom, zda měl či neměl [Anonymizováno] [Anonymizováno] (viz čl. 385 p.v.).

[Anonymizovaný odstavec]

24. Obžalovaný zde v prvé řadě převrací chronologii událostí, poukazuje-li na to, že matka nezletilé nemohla v rozhodnou dobu nevědět, že obžalovaný usiluje o svěření [jméno FO] do své výlučné péče. Z časového hlediska totiž 29. 6. 2021 bylo podáno trestní oznámení, v návaznosti na to 11. 7. 2021 podala matka nezletilé návrh na její svěření do své péče spolu s předběžným opatřením, a

teprve až o dva dny později 13. 7. 2021 byl obžalovaným vznesen návrh na svěření dcery do své péče. Z uvedeného je [Anonymizováno] že v době, kdy se matka nezletilá obrátila na policejní orgány, ještě žádný návrh obžalovaného na svěření dcery do své péče vznesen nebyl. Motivace matky nezletilé ke krivému obvinění se jeví být chabá i proto, že obžalovaný sám připustil, že jeho vyšší angažovanost v péči o dceru – často i nad rámec dohody o střídavé péči – matce nezletilé vyhovovala. Z tohoto [Anonymizováno] tak postrádá logiku, proč by se matka nezletilá měla snažit o likvidaci režimu, který byl pro ni přínosný.

25. [Anonymizováno] V situaci absence soudní úpravy poměrů totiž bylo umožnění či neumožnění styku s dítětem otázkou tzv. silového řešení. Rodič mající aktuálně dítě „v dispozici“ a mající plnou rodičovskou zodpovědnost stejnou jako rodič druhý v podstatě mohl „diktovat podmínky“. [Anonymizováno] [Anonymizováno] [Anonymizováno] [Anonymizováno] [Anonymizováno], [Anonymizováno] [Anonymizováno] [Anonymizováno] [Anonymizováno] [Anonymizováno] [Anonymizováno] [Anonymizováno] [Anonymizováno] [Anonymizováno] [Anonymizováno].

26. Lichými jsou rovněž námitky obžalovaného k úvahám prvostupňového soudu o věrohodnosti výpovědi poškozené samotné. Nelze souhlasit s tím, že prvostupňový soud by účelově obcházel aspekty svědčící pro nevěrohodnost výpovědi poškozené, naopak se těmito otázkami velmi podrobně zabíral. Obžalovaný vyzdvihuje tvrzení neodpovídající věku nezletilé [jméno FO], to však je ve skutečnosti pouze jediné, a to tvrzení o „porušení zákona“. Poškozená však toto tvrzení neuvedla v abstraktní rovině, které není ve svém věku schopna. Nezmínila je tedy jako porušení obecné právní normy, ale pojila tento výrok ke svému zákonu, jímž rozuměla to, že obžalovaný porušil slib (tj. domluvený zákon) nedělat jí nic, co mu předtím vytýkala. Naopak ostatní výrazy včetně nonverbálních projevů [Anonymizováno][Anonymizováno].

[Anonymizovaný odstavec]

[Anonymizovaný odstavec]

29. Přisvědčit konečně nebylo možno ani námitkám obžalovaného k závěrům, které prvostupňový soud učinil z psychiatricko-sexuologického posudku. Obžalovaný naznačuje, že prvostupňový soud vyšel z konstrukce, že nemá-li standardně sexuálně uspořádaný jedinec k dispozici objekt svého primárního sexuálního zájmu, uchyluje se paušálně k zakázaným sexuálním praktikám. Taková odvolatelova interpretace však evidentně převrací jádro znaleckého závěru zmíněného prvostupňovým soudem. Znalec netvrdil to, co parafrázuje odvolatel, ale uváděl pravý opak. Totiž, že sexuální delikvence se mohou, aniž by to však bylo pravidlo, dopouštět i nedevidanti. Jinak řečeno, ne každý osamělý nedevidant sáhne v nouzi k závadovým praktikám, ale pouhý fakt nedevidace automaticky neznamená, že k závadovým praktikám standardně uspořádaný jedinec nemůže přistoupit. Tento princip platí ostatně i ve zcela obecné rovině, kdy drtivá většina protiprávních jednání nepramení z psychické poruchy, choroby či jiného handicapu, ale vychází toliko z neochoty jednotlivce podřídit se společenským normám, z jeho nezdrženlivosti či z upřednostňování vlastních impulzivních potřeb před oprávněnými zájmy třetích osob. Neobjasněná motivace jednání však automaticky neznamená, že k jednání dojít nemohlo.

[Anonymizovaný odstavec]

[Anonymizovaný odstavec]

32. Okresní soud tak provedením úplného dokazování a náležitým vyhodnocením provedených důkazů zjistil úplně a správně skutkový stav věci. Ten rovněž patřičně právně kvalifikoval a i v tomto ohledu lze plně odkázat na příslušnou pasáž napadeného rozsudku.

33. Pochybení odvolací soud neshledal ani ve výroku o uloženém trestu. Okresní soud náležitě vážil veškeré polehčující i přitěžující okolnosti projednávaného případu a jim adekvátně ukládal trest. Jde o postih veskrze výchovný, uvalený toliko v šestnáctině trestní sazby s podmíněným odkladem na zkušební dobu vyměřenou mírně nad polovinou zákonných mezí.

34. Po právu je i výrok týkající se náhrady nemajetkové újmy. Zde okresní soud správně identifikoval kritéria rozhodná pro stanovení jednak způsobu odčinění nemajetkové újmy a jednak výše finančního zadostiučinění, dospěl-li správně k závěru, že jiný druh odčinění nemajetkové újmy není postačující. V rámci identifikovaných okruhů rozhodných pro stanovení výše zadostiučinění v penězích okresní soud rovněž vzal v potaz veškeré rozhodné aspekty a vyváženě určil částku jim odpovídající.

35. Z popsanych podstatných důvodů bylo odvolání obžalovaného jako nedůvodné zamítnuto.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat dovolání u soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, do 2 měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud v Brně (§ 265c tr.ř., § 265e odst. 1 tr.ř.).

Dovolání mohou podat

a) nejvyšší státní zástupce na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i neprospěch obviněného,

b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká (§ 265d odst. 1 tr.ř.).

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 tr.ř.).

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 tr.ř.) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až 1) nebo § 265b odst. 2 tr.ř., o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 1, 2 tr.ř.).

Opravný prostředek podaný v elektronické podobě musí být vybaven uznávaným elektronickým podpisem (§ 6 odst. 1 zákona č. 297/2016 Sb.) nebo podání musí být učiněno prostřednictvím datové schránky dle § 8 zákona č. 300/2008 Sb.; bez těchto náležitostí se k podání v elektronické podobě nepřihlíží.

České Budějovice 14. prosince 2023

Ondřej Vítů, v.r.
předseda senátu